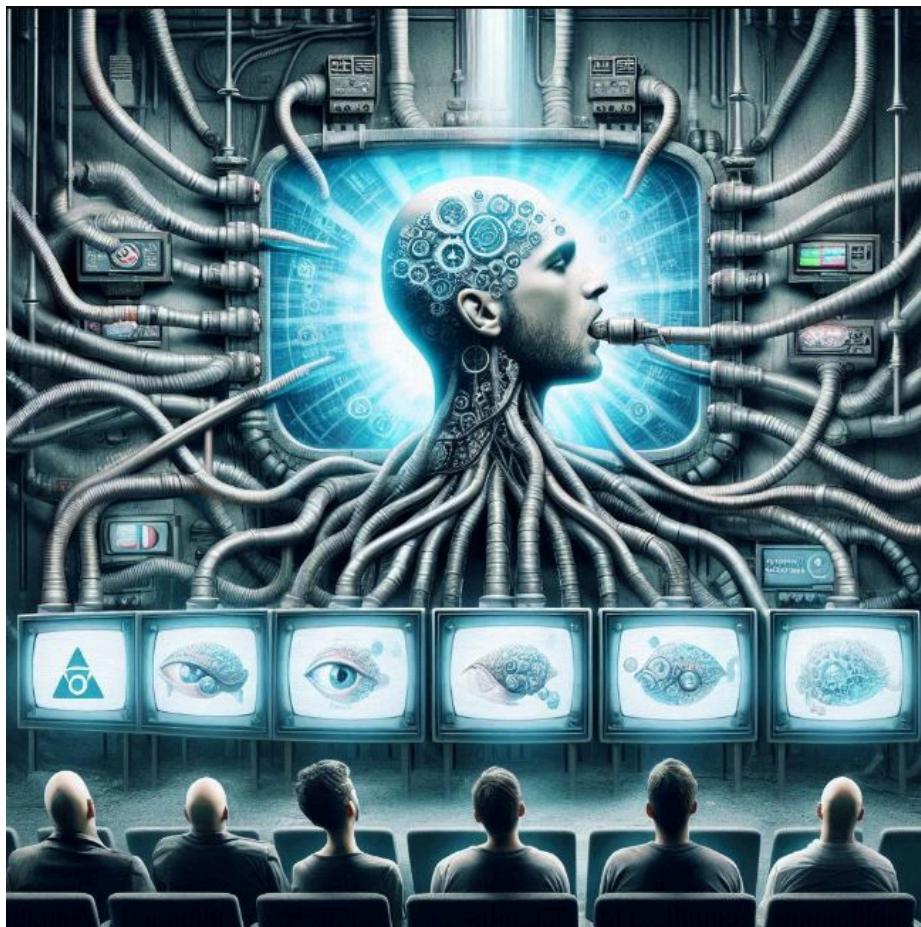

CONTROLUL MASELOR – INGINERIA CONȘTIINȚEI UMANE

Controlul maselor – Ingineria conștiinței umane

Via YogaEsoteric:

Fragmente din lucrarea Controlul maselor-Ingineria conștiinței umane de Jim Keith publicată la Editura Infinit (www.editurainfinit.ro)

Iată-l acum pe Omul cel Nou, privat de mintea și trupul său, sufletul fiindu-i redus la instinctele animalice cu care se identifică.

Concepția sa asupra realității este o succesiune de imagini electronice transmise creierului său. Este o imagine difuză construită de stăpânii săi al cărei scop este să nu îl lase în nici un caz să percepă realitatea efectivă. Fericirea îi este indusă prin intermediul unui tub sau a unei conexiuni electronice.

Dumnezeul său viețuiește în spatele unei cortine electronice iar atunci când tragem cortina îl găsim pe vrăjitorul de la CIA, manipulatorul mass-mediei, ciberneticianul, cel care a ţesut lumea aceasta de vis.

Jim Keith (1949-1999)

Institutul Tavistock

Institutul Tavistock este unul din focarele importante ale controlului maselor. Influența sa se face resimțită prin mass-media, instituțiile științifice, corporații, guverne și armată. Se spune că Tavistock, care reprezintă o colaborare între serviciile secrete britanice și institutele de psihiatrie, a fost creat în 1921 la ordinul membrilor Institutului Regal al Afacerilor Internaționale, RIIA (cunoscut și sub numele de Chatham House).

RIIA este unul din componentele grupului britanic Masa Rotundă Rhodes, fondat de imperialistul englez și totodată mason, Cecil Rhodes. Grupul Masa Rotundă, ce are o mulțime de filiale, a fost cel mai aprig susținător, în acest secol, al unui guvern mondial unic. Tavistock funcționează în baza unor subvenții acordate de familiile Rockefeller, Carnegie, de Ministerul de Interne britanic și a multor altor subvenții substantiale anonime.

Fiind inițial condus de ofițerul al serviciilor secrete britanice, maiorul John Rawlings, Institutul Tavistock a fost proiectat încă de la început ca un centru coordonator pentru controlul social planetar folosind „trupe de soc psihologice”, un termen inventat de Reese. Aceste trupe de soc în halate albe de laborator se ramifică precum un evantai planetar, penetrând diverse organizații pentru a implementa politici considerate productive de către strategii organizației.

Nucleul Tavistock este format de agenți ai serviciilor secrete britanice, francmasoni, care colaborează cu capetele hidrei psihiatriei la nivel mondial, pentru a atinge două scopuri:

- (1) O ordine unică mondială, în care statele naționale sunt abolite și există un singur centru de control totalitar.
- (2) Simultan, controlul psihologic al lumii, sau folosind termenul inventat de ei, „society” (n.t. în traducere liberă: o metodă de structurare exactă a relațiilor sociale). Până și materialele oficiale ale Institutului Tavistock recunosc orientarea sa spre controlul global al minții oamenilor.

În anul 1932, psihologul german Kurt Lewin, unul dintre creatorii rețelei serviciilor secrete americane, OSS, precursorul CIA, a preluat de la Reese conducerea Institutului Tavistock. Lewin a fost unul dintre primii susținători ai utilizării traumelor pentru reprogramarea atât a individului cât și a societății, folosind un modus operandi mai mult decât similar dictonului masonic „Ordo Ab Chao”, însemnând „prin haos la ordine”.

Perspectiva adusă în discuție, având semnătura Institutului Tavistock este o metodologie recurrentă pentru controlul minții la nivel global și programare culturală în secolul XX. Această de-programare a individului în vederea unei reprogramări ulterioare, se realizează prin inducerea acestuia într-o stare puternică de soc obținută prin traumatizare și tortură. Dr. William Sargent de la Institutul Tavistock, despre care se spune că la data respectivă lucra și în cadrul programului CIA de control mental MKULTRA, în cartea sa din 1957, *Battle for the Mind – A Physiology of Coversion and Brain-Washing* (Bătălia pentru minte – O fiziologie a conversiei și spălării creierului) elaborată pe baza teoriilor lui Lewin, declară:

„Unor oameni cărora le-a fost suficient de mult perturbată funcționarea creierului, prin inducerea intenționată sau accidentală a fricii, mâniei sau surescării li se pot inocula numeroase idei. Cel mai frecvent rezultat provocat de asemenea perturbări, este afectarea temporară a discernământului și o sugestibilitate mărită. Manifestările în cadrul grupurilor sunt uneori caracterizate de termenul «instinct de turmă», și apar cel mai adesea în timpul războaielor, epidemiiilor severe, și în general în perioadele de mare pericol, care măresc anxietatea și prin urmare sugestibilitatea la nivel individual și de masă.”

În timpul celui de-al doilea război mondial, Institutul Tavistock a coordonat Directoratul britanic de război psihologic, păstrându-și apoi în continuare orientarea militară. Agenții de la Tavistock au infiltrat agențile secrete americane, institutele de psihiatrie, industria, mass-media și organismele politice, convertindu-le ferm spre îndeplinirea scopurilor de control global urmărite de organizația mamă.

Unul dintre planurile esențiale ale Institutului Tavistock îl constituie o intervenție la nivel individual cu intenția de a face posibilă instaurarea Noii Ordini Mondiale văzută ca un întreg unde libertatea de exprimare a individului va dispărea și posibilitatea de a gândi liber va fi anulată. Acest plan a fost pus în aplicare de către Laboratoarele naționale de antrenament, care sponsorizează programele de „întâlnire” și „sensibilizare” de grup, implicate în distrugerea personalității individuale și apoi reconstruirea ei conform standardelor grupului. Se estimează că milioane de oameni au fost supuși acestui gen de „procesare”, inclusiv cei mai mulți dintre conducătorii corporațiilor și oficiali din Departamentul de Stat, Marină, Ministerul Educației și Institutul Național al Educației.

Deși li se face reclamă ca fiind mijloace pentru eliberare personală și organizațională, programele de sensibilizare sunt și o unealtă eficientă pentru alinierea dorită de către lider la normele grupului, precum a fost demonstrat fără săgădă, prin utilizarea unor metode asemănătoare la nivel de grup în cazurile sectei lui Charles Manson și a lui Jim Jones.

În publicațiile sale, Institutul Tavistock este invariabil portretizat ca fiind o organizație non-politică, însă minciuna este evidentă. Drept exemplu, unul din proiectele recente ale organizației este SMARTCARDS, un program pilot realizat în colaborare cu Universitatea Metropolitană Manchester, în numele Comisiei Europene. Acest proiect care are drept scop înregistrarea întregului istoric personal al unei persoane, inclusiv studiile, cursurile absolvite și locurile sale de muncă pe un singur card de identitate, se desfășoară în prezent în Europa și SUA, cu scopul de a facilita crearea unui sistem economic mondial strict controlat și reglementat.

Inocularea ideologiei

Nu ni se spune decât ceea ce ei doresc să știm. Probabil cea mai eficientă metodă de control descoperită vreodată este pur și simplu managementul informației. Această tehnică constă în ascunderea informației, răspândirea de informații false (dezinformarea) sau direcționarea greșită astfel încât realitatea cu care avem

de-a face și forțele care ne modelează viața să nu poată fi înțelese pe deplin. Aceste perspective înselătoare sunt proiectate asupra populației prin diverse mijloace de comunicare, dar în primul rând prin televiziune, radio, filme artistice, ziară, reviste și internet.

Edward Bernays, prieten apropiat al lui H.G. Wells, unul din proiectanții Noii Ordini Mondiale, ne oferă o moștră a unui model de găndire elitistă referitor la subiectul controlului prin mass-media. Bernays a redactat mai multe lucrări: *Crystallizing Public Opinion* (Cristalizarea opiniei publice) (1928), *Propaganda* (1928) și *The Engineering of Consent* (Ingineria consimțământului) (1955). În cartea sa, *Propaganda*, Bernays scria:

„Pe măsură ce civilizația devine tot mai complexă, au fost inventate și dezvoltate mijloacele tehnice prin care poate fi înregimentată opinia publică. Prin presa scrisă și ziare, prin intermediul telefonului, al telegrafului, al radioului și al aviației, ideile pot fi răspândite rapid, chiar simultan, de-a lungul întregii Americi. Nevoia pentru un guvern invizibil este din ce în ce mai mult demonstrată.”

„Mințile ne sunt modelate, gusturile formate, ideile sugerate și suntem guvernați, în principal de oameni despre care nici nu am auzit vreodată. Indiferent de atitudinile pe care o persoană alege să le adopte față de această condiție, este un fapt bine stabilit că în fiecare act al vieții zilnice (fie acesta din sfera politică sau cea a afacerilor, a conduitei sociale sau a găndirii etice), suntem dominați de un număr relativ mic de persoane, care reprezintă o fracțiune infimă din cele 120 de milioane de locuitori cât numără populația țării. Aceștia sunt o mână de oameni care înțeleg procesele mentale și tiparele sociale ce caracterizează masele. Ei sunt cei care trag sforile, care controlează mintea publică, cei care stăpânesc forțele sociale și creează noi metode de a supune și ghida lumea.”

Bernays era departe de a dezaproba această manipulare, susținând că masele trebuie să fie controlate prin propagandă:

„Manipularea inteligentă și conștientă a comportamentului și opiniilor organizate ale maselor este un element important într-o societate democratică. Cei care manipulează acest mecanism nevăzut al societății constituie un guvern unic, invizibil la rândul lui, care este adevărata putere conducătoare din țara noastră.”

Bernays a participat de asemenea și la proiectarea programelor americane de război psihologic. Nu este deloc surprinzător că el a fost pus la conducerea rețelei de comunicații CBS în perioada timpurie a acesteia.

Factorul crucial care permite controlul mass-media și folosirea ei drept instrument de propagandă este dreptul de proprietate tip monopol. Un procent de 98% din cele 1700 de ziară cotidiene din SUA sunt deținute de mai puțin de 15 corporații, iar Time Inc. are aproximativ 40% din încasări. Cele trei mari rețele de televiziune: ABC, CBS și NBC încă dețin majoritatea audienței.

Acțiunea monopolului este consolidată prin mijloace de control adiționale și sisteme de siguranță. Acestea includ apartenența șefilor și editorilor mass-media la grupuri precum Consiliul de Relații Externe, Skull & Bones, Comisia Trilaterală și Grupul Bilderberg. Mulți din membrii acestor organizații fac parte din alte grupări elitiste înrudite, acestea fiind sociale, politice sau de afaceri, asigurând astfel desfășurarea unor acțiuni coerente a conduceților din umbră. Calitatea de membru în una sau mai multe din aceste organizații este practic necesară pentru a putea accede la cele mai înalte nivele ale succesului în Occident.

Ne vine astfel în minte declarația fostului director al CIA William Colby, deși la momentul respectiv el vorbea despre comunitatea agenților secrete americane:

„Din punct de vedere social, cât și profesional acestea sunt grupate, formând o fraternitate pecetluită. Membrii lor mănâncă împreună la restaurantele lor favorite, dau petreceri la care sunt aproape doar ei invitați, familiile lor sunt înrudite, astfel încât nu trebuie să fie tot timpul cu garda sus. În acest mod se separă din ce în ce mai mult de lumea obișnuită formându-și astfel o viziune mai degrabă distorsionată asupra acestei lumi. Viața dublă pe care o trăiesc devine normă de referință pentru ei, aceștia ajungând să privească de sus spre viața restului cetățenilor.”

Scriitorul G. William Domhoff afirmă următoarele în cartea sa, „The higher Circles” („Cercurile Înalte”):

„Elita puterii a creat și dezvoltat domeniul extraordinar al relațiilor publice la o scară impresionantă. Unii dintre primii practicanți ai acestei arte au ajutat la îmbunătățirea imaginii industriașilor și bancherilor lipsiți de scrupule, alții s-au specializat în modelarea imaginii companiilor și mentalității relativ la acestea. Din punct de vedere funcțional, departamentele de relații cu publicul a marilor companii, în cooperare cu firmele gigant specializate în relații cu publicul (care deservesc corporațiile), au devenit un sistem de avertizare imediat al claselor superioare, alertându-se și contracarând cea mai mică remarcă sau publicație care li se pare suspectă. Grație lor, opinia publică este foarte bine monitorizată, evident cu ajutorul experților și oamenilor de știință din domeniul social din universitățile finanțate de către marile corporații și fundații. Opiniile care ies din tipare, odată detectate, sunt contracarate dur de un baraj de materiale scrise și declarații publice...”

Infiltrarea mass-mediei de către agenții secrete a început concomitent cu formarea trusturilor de presă americane în cea de-a doua jumătate a secolului.

Una dintre primele operațiuni de control încununate de succes ale mijloacelor media a fost lansată în 1919 odată cu crearea RCA (Societatea Americană de Radio) de către Westinghouse, Morgan Guaranty and Trust, General Electric și United Fruit Company.

În 1929, David Sarnoff, un colaborator apropiat al Institutului Tavistock, a fost numit la conducerea RCA. La scurt timp după aceea, serviciile secrete britanice au demarat operațiunea „Camera Neagră” în clădirea RCA din New York, sub comanda lui Sir William Stephenson (nume de cod: „Neînfricatul”) și a generalului Marlborough Churchill, rudă cu Winston Churchill. Generalul Churchill avea să fie cooptat ulterior la fondarea Organizației Macy, care va fi folosită drept sponsor pentru operațiunile CIA de control al mișcării MKULTRA. Toate cele trei televiziuni majore americane sunt ramuri ale RCA.

Războiul informațional a intrat într-o nouă etapă în anii 1930, când Fundația Rockefeller a lansat „proiectele de război psihologic” pentru modelarea opiniei publice. Conform lui Christopher Simpson, autor al cărții „Science of Coercion” („Știința constrângerii”):

„Ei erau un cerc remarcabil de unit, format din bărbați și femei care împărtășeau anumite concepții importante privitoare la cercetarea comunicării prin mass-media. Aceștia considerau mass-media drept un instrument pentru managementul social, o armă ce poate fi utilizată în cadrul conflictului social; abordarea lor considerând că datele cantitative, în special rezultatele experimentelor și anchetelor, sondajele de opinie și analiza cantitativă de conținut sunt mijloace ce relevă ceea ce este comunicarea, servind apoi aplicării acesteia în cadrul managementului social”.

Pervertirea sexualității

Un alt soldat loial devotat cauzei subjugării maselor a fost Alfred C. Kinsey, finanțat de către Rockefeller, coautor al lucrării de referință „Sexual Behavior in the Human Male” („Comportamentul sexual la bărbat”) și al altor volume. Una dintre metodele mai puțin cunoscute de control și de aplicare a eugeniei, este distrugerea moralității tradiționale și normalizarea devianței.

Kinsey a studiat la Institutul Bussey la Harvard în anii 1920 – pe vremea când înfloareau cercetările eugenice – apoi s-a mutat pentru a predă la Universitatea Indiana, unde munca sa privitor la deconstrucția culturală avea să decimeze în cele din urmă moralitatea sexuală americană, ajutând la destrămarea familiilor.

Conform biografului James Jones, Kinsey, în totdeauna portretizat în presă ca un familist conservator, era „unul dintre teoreticienii eugeniei înainte de cel de-al doilea război mondial”. Aceasta a recomandat ca o parte a „claselor inferioare” să fie sterilizate pentru a se obține un fond genetic mai bun. Printre prietenii lui Kinsey se număra și Dr. Ewen Cameron, infamul doctor canadian.

În multe privințe ceea ce se desfășura în laboratorul lui Kinsey amintea foarte mult de ceea ce avea loc la data respectivă în laboratoarele de psihiatrie ale agenților secrete.

De asemenea, se pare că și renumitul magician negru Aleister Crowley, a exercitat o influență asupra lui Kinsey, care a vizitat Thelema Abbey cu puțin timp înainte de moartea sa în 1955. Deși nu s-a stabilit că Kinsey a folosit lucrările lui Crowley drept sursă a cărților sale, ei aveau prieteni și cunoștințe comune precum regizorul Kenneth Anger, național-socialistul american George Sylvester Viereck și francezul Rene Guyon.

Kenneth Anger a afirmat că:

„Kinsey era obsedat de ideea procurării jurnalului sexual al Marii Bestii (Crowley) ... Pentru a obține bani pentru cercetare și pentru a continua să beneficieze de sprijinul universității, Kinsey avea nevoie de scuza cercetării pentru a-și valida obsesia permanentă pentru sex. Oricum sloganul lui Prok (porecla lui Kinsey) «Fă tot ce poți mai bine și lăsă-i pe ceilalți să reacționeze după cum doresc» pare o variație a maximei lui Crowley «Fă ceea ce vrei». Iar dacă aşa stau lucrurile, mă întreb cum ar reacționa publicul american să afle că respectatul Kinsey era un discipol al Marii Bestii?”

Cea mai eficientă armă a lui Kinsey pentru războiul psihologic a fost studiul sexualității americane, finanțat de Rockefeller, cel mai faimos volum fiind excesiv lăudatul studiu, „Comportamentul sexual la bărbat”, publicat în anul 1948. Imediat după lansare, s-au vândut peste 200.000 de exemplare în două luni, în special datorită reclamei făcute de către mass-media și de către familia Rockefeller.

Rene Wormser, inspector în cadrul Comitetului Reese care investiga fundațiile non-profit a afirmat în anul 1954:

„Fundația Rockefeller a oferit următoarea explicație privind conexiunile sale cu studiile lui Kinsey: în 1931 «organizația a devenit interesată de suportul sistematic al studiilor în domeniul fiziologiei și a comportamentului sexual» ... Activitatea acesteia în aceste arii de interes a fost în primul rând în legătură cu «comitetul pentru cercetare în domeniul sexualității a Consiliului Național de Cercetare (NRC)», căruia, până în 1954, Fundația i-a acordat 1.755.000 \$, prin burse anuale, sume variind de la 75.000\$ până la 240.000\$.

Începând cu anul 1941, o mare parte a acestor fonduri au fost acordate studiilor Doctorului Kinsey, o subvenție separată fiindu-i acordată direct lui Kinsey ...”

Judith A. Reisman, PH.D autorul al cărții „Kinsey: Crimes Consequences” („Kinsey: Încălcarea legii și consecințe”), scrie următoarele:

„Cercetarea cantitativă și cifrele obținute de Kinsey, s-au dovedit perfecte pentru ca Rockefeller să utilizeze astfel mass-media pentru a «modela atitudinile și comportamentele sociale». Concepțiile oamenilor au fost schimbate prin comunicarea în masă, fapt ce a provocat respingerea castității, a controlului de sine și a moralei publice precum și amplificarea comportamentelor sexuale deviante. «Managementul social» de acest gen a fost pentru Rockefeller modalitatea de a schimba stilul de viață american, prin intermediul modificării a ceea ce Kinsey numea «modele de împerechere» în cadrul unei perspective evoluționiste sau animalice privind comportamentul sexual uman”.

Problema principală privind „cercetarea cantitativă și cifrele obținute” de Kinsey este faptul că au fost distorsionate radical pentru a se potrivi cu scopurile sale. Cei care au studiat metodele și datele obținute de Kinsey – care se pretind a fi o definiție a sexualității normale în America – au constatat că printre subiecții săi erau foarte multe persoane deschise pentru perversiuni sexuale, prostituție sau molestare sexuală infantilă. Acești devianți au constituit conform unor cercetători, o treime din totalul subiecților. Kinsey i-a quantificat în baza lui de date ca fiind un eșantion normal din rândul populației.

Cercetările lui Kinsey au inclus observarea sexualității infantile, stimularea manuală și orală a organelor genitale ale copiilor, și cronometrarea atingerii orgasmului de către copii.

Conform cu spusele lui Reisman, „Raportul Kinsey afirmă că cel puțin «317 pre-adolescenți» au fost supuși experimentării sexuale de către adulți, și confirmarea a cel puțin 2035 cazuri de experimentare asupra copiilor a fost recunoscută ulterior de către Gebhard și Pomeroy, citați în lucrarea «Ethical Issues in Sex Therap» («Probleme etice în terapia sexuală»).” În colecția de filme a lui Kinsey se aflau și înregistrări cu copii filmăți în timpul actului sexual, și acte sexuale între adulți și copii.

Directorul Institutului Kinsey, Paul Gebhard a scris următoarele în 1981:

„Din moment ce actul sexual cu un minor este ilegal, a trebuit să ne bazăm pe alte surse de date. Unele surse au fost părinții, majoritatea cu studii superioare, care și-au observat copii și au luat notițe pentru noi. Alte surse au fost educatoarele de la grădinițe sau profesorii. Alții au fost bărbații homosexuali interesați de copii mai mari, dar totuși pre-puberali. Una din sursele de informații a fost un bărbat care a avut multe contacte sexuale cu copii și care având înclinații științifice, a ținut înregistrări detaliate a fiecărui act sexual. Unele din aceste surse au atașat rapoartelor lor scrise sau verbale și fotografii, și în câteva cazuri și filme ... Tehnicile implicau contacte adult-copil, în principal orale sau manuale.”

Mulți ani după colaborarea sa cu Kinsey, Gebhard a recunoscut cu o candoare rar întâlnită printre inginerii sociali:

„Noi am fost... puțin spus imorali, chiar criminali. Ca exemple de imoralitate putem menționa refuzul nostru de a informa soția că soțul ei are ... o boală venerică activă, și refuzul de a le spune părinților că copilul lor prezintă manifestări sexual deviante importante. Un exemplu de act criminal este refuzul nostru de a coopera cu autoritățile pentru prinderea unui pedofil pe care l-am interviewat și care era căutat pentru viol și ucidere a unui copil.”

Conform declarațiilor din acea vreme, raportul Kinsey a „șocat” și a „năucit” națiunea în 1948. Motivul era simplu: americanii știau că informația pe care a furnizat-o raportul Kinsey nu se potrivea cu propria percepție asupra moralei și comportamentului sexual. Statisticile lui Kinsey erau greșite și greșite au rămas. Printre altele, Reisman afirmă:

„De-a lungul ultimilor 50 de ani, datele furnizate de Kinsey au cauzat schimbări enorme în ce privește legile, medicina, știința, educația, schimbări care au constituit «marele model» urmărit de Kinsey încă de la început. Motivul efortului masiv și extensiv din punct de vedere legal, educațional și politic de a continua înșelăciunea și de a suprima încercările de a aduce adevărul la iveală este datorat mulțimii de instituții multidisciplinare privitoare la sexualitate atât în SUA cât și cele extinse la nivel global datorită Națiunilor Unite.

Aceste edificii se sprijină în totalitate pe fundația falsei autorități a științei lui Kinsey, în timp ce se derulează o mulțime de programe ce îngheț fonduri guvernamentale de miliarde și care se ocupă cu studiul sexualității și reproducерii umane, bazându-se pe falsele concluzii ale lui Kinsey.” Una din săgețile lansate de Institutul

Kinsey a fost un grup de „întâlnire” numit Tehnica Atitudinii Sexuale (SAR), care a pregătit cel puțin 60.000 de persoane începând cu anii '80. George Leonard a scris următoarele despre experiența sa în cadrul SAR:

„Saturația senzorială a culminat în noaptea de sâmbătă cu un eveniment multi-media denumit F-korama ... în întuneric ... imagini ale unor ființe umane – și uneori chiar și animale – angajându-se în toate actele sexuale imaginabile, acompaniate de strigăte, gâfăituri, gemete, toate acestea acompaniate de uvertura concertului pentru vioară al lui Ceaikovski.

Şaptesprezece filme care rulau simultan ... După câteva ore, au fost proiectate pe perete patru imagini, un cuplu normal, unul homosexual, unul lesbian și unul animal. Subiecții erau goi ... Am simțit că devin dezorientat ... ea săruta un bărbat sau o femeie? Mă străduiam să sortează actele pe care le vedeam în categoriile corespunzătoare ... iar apoi nu îmi mai puteam aminti care, unde aparținea. Nu este firesc ca eu să fac aceste discriminări? Am căutat indicii. Nu era nici unul. Am început să mă simt rău. În curând am realizat că pentru a evita amețeala și vertijul trebuia să renunț la încercarea de a discrimina și pur și simplu să mă abandonez experienței ...

Diferențele pentru care multe vieți au fost ruinate, nu erau doar lipsite de importanță, ba chiar deveneau invizibile. În final ... nimic nu mai era șocant ... dar nu mai era nici sacru. Dar, pe măsură ce conduceam spre casă, am început să mă simt puțin în neregulă. Era ca și cum aș fi fost păcălit ... de propriul meu răspuns condiționat de a lua cea mai deschisă poziție ... indiferent de sentimentele mele mai profunde ... iubirea nu fusese menționată nici măcar o singură dată în întreg week-endul.”

Kinsey a creat o discontinuitate în moralitatea americană, până la punctul în care aproape orice act sexual a devenit în prezent acceptabil. Schimbarea soției, divorțul imediat, schimbarea partenerilor (swinging), ilustrarea actelor sexuale în mass-media, homosexualitatea și sado-masochismul sunt promovate ca fiind normale. La fel ca majoritatea acțiunilor întreprinse de ingeririi sociale, există mai multe motive pentru aceasta.

- Unul din ele este crearea unei societăți aşa-zise „a simțurilor”, suprasaturată de sex, droguri, TV (forma modernă de „pâine și circ”, astfel încât manipulatorii nu întâmpină nicio împotrivire din partea unui electorat degradat).
- Un alt motiv este separarea actului sexual de procreare, astfel făcând mai ușoară instituirea sterilizării și contraceptiei, inclusiv avortul, la nivelul „maselor”.
- Un alt scop este distrugerea familiei ca nucleu al societății, deschizând astfel ușa unei mai mari posibilități de intervenție socială și manipulare. Deși este periculos să arătăm aceasta în zilele noastre, când în numele „eliberării sexuale”, orice lesbiană poate avea propriul său show de televiziune, forțele care au dat naștere orientării fasciste spre Noua Ordine Mondială și spre eugenie sunt în primul val al asaltului pentru distrugerea valorilor traditionale din domeniul sexualității.

Această abordare a fost exemplificată de național-socialiști, pentru care, conform lui Pearl Buck, „Iubirea era de modă veche, sexul fiind modern. În cadrul propagandei lor, național-socialiștii au restaurat astfel

„dreptul la dragoste” în propaganda lor.” Războiul împotriva sexualității normale – și pentru controlul maselor – continuă și astăzi.